LAKI

(Law)
55-0115 · Chicago, Illinois, USA, 15.1.1955

1 Rukoilisimmeko?

Meidän taivaallinen Isämme, me olemme tänä iltana kiitollisia Herran Jeesuksen Kristuksen takia, joka tuli vuosia sitten tänne maan päälle ja oli tuo kaikkeen riittävä, verta vuotava uhri meidän arvottomien syntisten puolesta – otti meidän paikkamme ja kuoli Golgatalla; tuli tuomituksi meidän sijastamme. "Ja hänet haavoitettiin meidän rikkomuksiemme tähden, runneltiin meidän pahojen tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällään, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta meidät on parannettu." Me olemme niin kiitollisia tänä iltana, iloitaksemme tuon sinun ihmeellisen uhrisi ominaisuuksista, jonka hän antoi meidän puolestamme.

Ja nyt, Isä, avatessamme hänen sanansa sinun lapsillesi tänä iltana, tai pyrimme avaamaan Raamatun, me rukoilemme, että Pyhä Henki ottaisi jokaisen sanan ja istuttaisi sen ihmisten sydämeen, että uskovat vahvistuisivat; sitten, että epäuskoisesta tulisi uskova. Paranna sairaat ja vaivaiset, Isä, sillä me pyydämme tätä Jeesuksen, sinun rakkaan Poikasi nimessä, aamen.

Istukaa vain.

Hyvää iltaa meidän ihanalle tämäniltaiselle kuulijakunnallemme. Me tulemme jälleen teidän luoksenne kiitollisin sydämin tervehtimään teitä Jeesus Kristuksen, meidän Herramme nimessä. Me olemme pahoillamme, että monet joutuvat seisomaan siellä seinänvarsilla, kun ei ole paikkaa mihin heidän sijoitettaisiin; mutta huomenna meillä on Lane Tech High School.

Siis, me luotamme siihen, että huomenna iltapäivällä, oliko se puoli kolmelta, vai… kello kolme. Minulla on huomenna suuri päivä; huomenna iltapäivällä on opetusta, evankeliumin opetuskokous; silloin jaetaan rukouskortteja.

Ja huomisiltana, 19:30 alkavat meidän kokouksemme, parantamiskokouksemme - huomisiltana Lane Tech Schoolissa. Me kutsumme teitä ilmestymään sinne.

Menkää aamulla oman seurakuntanne pyhäkouluun, mihin sitten teidän pitäisikin omassa seurakunnassanne mennä – omaan seurakuntaanne. Silloin on sunnuntaiaamu; teidän pitäisi olla siellä. Teidän oma paimenenne odottaa teitä sinne, niinpä menkää omaan seurakuntaanne; ja sitten huomenna iltapäivällä, tuokaa paimen ja muutkin seurakunnastanne sinne Lane Techiin meidän joukkoomme. Ehkä Herra antaa jälleen meille jotakin sanastaan huomisiltapäivänä.

Minä en ole oikein minkäänlainen opettaja. Minä en ole opettaja, mutta sen vähän, minkä tiedän Herrasta Jeesuksesta, minä haluan ilmaista ihmisille. Ja ehkä sitä kautta, jollain lailla… Minua ei ole koulutettu ollenkaan tuomaan esiin sanomaa. Ja ainoa tapa, jolla minä voin sen tehdä, on että luen jotain, ja sitten sen mukaan, mitä minä näen, minä puhun siitä, mitä minä… mitä Hän antaa minulle. Minä en osaa sitä sen paremmin tehdä.

Ja minä olen kentuckylainen, etelävaltalainen, ja minun kielenkäyttöni on aika kehnoa. Minä käytän usein sanoja ”hit” [hän] ja ”hain’t” [ei ole] ja ”tote” [kantaa] ja ”fetch” [mennä hakemaan] ja ”carry” [hölmöillä] ja kaikkia näitä tällaisia sanoja, mutta jos te saatte tolkun niistä, niin Jumala teitä siunatkoon.

2 Minä muistan, Portlandissa, Indianassa… minä en kerro tätä vitsinä, koska tämä ei ole vitsien kertomispaikka. Mutta minä olin… eräs pikkutyttö ilmestyi yhteen kokoukseeni; monet teistä ovat nähneet sen. Se on ”We The Peoplessa” [”Me, kansa”-lehdessä] oli se artikkeli; sokea pikkutyttö, ja hän tuli lavan poikki, ihmiset olivat juuri kulkemassa ohi ja minä rukoilin heidän puolestaan. Veli Bosworth ja monia muita oli siinä kokouksessa, ja niinpä ihmiset… Pikkutyttö tarttui minuun ja piti vain kiinni. Hän oli pikkuinen tyttö, silmälasipäinen, tosi pahasti sokeutunut. Ja hän näki varjoja, siinä kaikki, mitä minä luulen, että hän näki. Minä en… pyydän anteeksi. Minä luulen, ettei hän nähnyt edes varjoja; minä luulen, ettei tainnut nähdä.

Minä en ihan muista sitä tapausta juuri nyt, mutta edellisenä iltana, eräs kampurajalkainen lapsi jolla oli ollut vuosia jalkatuet; ja Pyhä Henki puhui ja kertoi kuinka kauan – neljä tai viisi vuotta tilanne oli ollut se, ja mitä sitten tulisi tapahtumaan. Ja sitten äiti käveli siihen ja otti lapselta pois nuo tuet, ja hän käveli lavan poikki aivan normaalisti.

Ja se, kun se eräs mies oli pyörätuolissa… rouva Morgan oli ollut sairaanhoitajana Mayo’lla joka oli parantunut syövästä. Hän oli kuolevien

listalla kahdeksisen vuotta, ihmisten mielestä. Mutta hän toimii yhä sairaanhoitajana, siis, koska Herra Jeesus paransi hänet, ja hän oli kiinnostunut tästä miehestä. Siis, me saatoimme antaa hänelle rukouskortin, muttemme voineet pyytää häntä rukousjonoon; koska se on… ylivertaisen Jumalan pitää tehdä se, me vain jaamme joka päivä uudet rukouskortit. Ja kun minun mieleeni tulee, minä pyydän joitakin ihmisiä ja tunnen, että sitä Jumala haluaa, näettehän, minkä hän sitten valitseekin. Sillä tavalla, jos… Kukaan ei tiedä, miten se tulee menemään… Ja veljet, jotka jakavat rukouskortteja, Billy ja joskus veli Wood, ja joskus kuka tahansa, joka auttaa häntä… He eivät tiedä miten se tulee menemään, enkä minä tiedä. Minä vain tulen ja valitsen sieltä.

Ja yhtenäkään iltana, kokouksessa, tämä kaveriparka ei päässyt mukaan, ja hän oli… Se oli kokousten viimeinen ilta, ja hänet tuotiin ja pantiin… ja hän yritti huitoa; hän oli selällään. Ja minä näin näyn: Herra Jeesus parantaisi hänet. Niinpä minun piti, näyssä minä menisin ja koskettaisin häntä; minä en tiennyt miksi; se ei olisi… Vain tottelin, mitä Jumala sanoi, siinä kaikki.

3 Ja tulin alas koskettamaan häntä, siinä oli mies, joka oli aivan kippurassa niveltulehduksen takia, vammautuneet sormet ja kaikki aivan muhkuraisia; ja kun menin hänen vierestään, eräs mies, heti, kun häneen koskettiin, hän nousi ja alkoi hypellä pois pyörätuolistaan, johon hänet oli pantu istumaan. Tämä toinen vanha mies oli vähän hipaissut minun vaatteitani tai jotain ja menin ohi… Siis, tiedättekö, minun takissani, tai vaatteissani, ei ole yhtään mitään, mikä parantaa. Minussa ei ole mitään. Minä olin vain jotakin, jonka varassa hän pystyi uskomaan, näettekö, jotain, johon hän pystyi uskomaan.

Ja noin viikko siitä, mies joka parani ja pääsi pois pyörätuolista, ajoi autolla pitkin katuja, ja katseli pellolle, jossa eräs mies oli kyntämässä traktorilla, ja miehet tunnistivat toisensa. Siellä oli se mies, joka oli ollut paareilla. Hän hyppäsi ulos autosta ja toinen ulos traktorista, ja he ryntäsivät ja kouraisivat toinen toisensa otteeseensa ja hyppelivät sinne tänne ja ylistäen Herraa.

Ja tämän miehen paranemisen, ja hänen pyörätuolista pääsemisensä takia, minut kutsuttiin rukoilemaan Englannin kuningas Georgen puolesta, koska mies oli hänen yksityissihteerinsä ystävä, joka lähetti hakemaan rukoilemaan kuninkaan puolesta. Ja kuningas parani multippeliskleroosista, ja hän kykeni ainoastaan, muistaakseni, seisomaan jaloillaan

vain jonkin aikaa kerrallaan, en muista. Minulla on se kotona kirjallisena; siinä on hänen sinettinsä.

4 Siis, sinä iltana, tuo sokea pikkutyttö sai näkönsä. Se, miten siunattu Herra Jeesus antoi, siis palautti, tuon tytön näön, oli ihme. Ja hän oli siitä todella iloinen, ja se synnytti suurta kohua joka puolella. Ja tuo lehti "We The People" kirjoitti siitä. Se kirja on painettu monilla kielillä, eräs suurimmista… Siis, siinä on artikkeleita tieteestä ja uskonnosta ja niin edelleen; ja sitten, teille, Assemblies of Godin väki, siitä oli myös teidän lehdessänne. Useat parantamista käsittelevät lehdet kirjoittivat siitä. Saakoon meidän Herramme Jeesus Kristus, joka tuon kaiken teki, kiitoksen ja ylistyksen.

5 Kuulin veli Bozen sanovan hetki sitten: "Ihmiset ovat tulleet mailien päästä." Ovat tulleet. Minä saan kirjeitä hotelleista ja sellaisista, ihmisiltä, jotka ovat tulleet kaukaa eri puolilta maata, joissa sanotaan: "Me olemme ajaneet pitkän matkan; me olemme täällä; toimme sairaan lapsen, me… " Sitten todistuksiin; sitten ehkä seuraavana päivänä minä saan toisen kirjeen, jossa sanotaan: "Herra paransi sen eilisiltana tien päällä; kotiin menossa onnellisina", ja sitten… Me olemme todella kiitollisia näistä asioista. Olkoon Herra kiitetty.

6 Ja siis, minä huomasin, että tänne oli jätetty vain yksi pyörätuoli, tai kenttävuode; muita ei ole. Ja erään rouvan kerrottiin parantuneen jostakin, hän oli ollut Mayo veljesten luona, ja oli nähty näky, ja hän parani. Ja täällä tuo pikkutyttö istuu pyörätuolissa. Sisar rakas, minä toivon, ettet istu siinä enää tunnin päästä. Jeesus Kristus on parantanut sinut, ja nostanut sinut siitä pois. Minä toivon, että olisi jotain, mitä minä voisin tehdä asialle, vaikka tulla sinne alas, ja parantaa sinut. Sisko kulta, minulla on myös pieni tytär kotona; hän on vain 8-vuotias, mutta minä ajattelen, että mitäs, jos hän istuisikin siinä pyörätuolissa. Minä olisin iloinen, jos Jeesus parantaisi hänet. Olisin iloinen, jos Hän parantaisi sinut. Minä voin sanoa ainoastaan sen, mitä hän käskee minun sanoa [/tehdä], ymmärräthän. Rukoile sinä. Minä uskon, että hän tahtoo tehdä sen. Jos sinun uskosi voisi vain kiivetä niin korkealle, niin se olisi ohi. Niinpä…

Se on yksi juttu; me emme koskaan tiedä näistä, jotka me näemme istuvan täällä talossa. Ehkä täällä istuu joku pahasti vaivattu, ja joku, joka ei ole kovinkaan sairas, ja tämä vaivattu paranee, ja toinen vain istuu; ja joskus taas tuo vaivattu yksilö vain istuu, ja toinen, joka ei ole kovin-

kaan sairas, paranee.

7 Täällä, jokunen ilta sitten, ehkä tuo henkilö on täällä talossa tänä iltana. Nuo ihmiset olivat eräästä isosta täkäläisestä koulusta, collegesta. He kirjoittivat kirjeen, jossa sanottiin: "Veli Branham, me olemme yrittäneet tavoitella sinua maan joka kolkasta tämän karanneen tytön takia, joka on ollut kateissa vuoden – pari", tai jotain sinne päin. Ja FBI on antanut periksi, ja pitää tyttöä kuolleena, tai jotain. Tyttö oli lähtenyt jostain huumeporukasta, tai jostain sellaisesta, johon hän kuului; lähti jonkun miehen kanssa, tai jotain, ja siinä kaikki, mitä hänestä tiedetään. Ja nuo ihmiset halusivat, että voisivat pyytää minua rukoilemaan, että Herra näyttäisi minulle näyn, mitä oli tapahtunut.

Ja täällä on monia ihmisiä, eri paikkakunnilta – te ajattelette itseänne, tai muistatte jossain nähneenne tai kuulleenne jonkun toisen sanovan, että joka kerran, kun Hän on kertonut, mitä tuleman pitää, niin asia menee joka kerta juuri sillä tavalla. Siis, kyse ei ole teidän veljestänne, koska minä olen vain… minä pystyn… vain ihminen.

8 Mutta, tuona päivänä minulla oli monia eri asioita, joiden puolesta rukoilla. On sairaita ja kärsiviä lapsia ja kaikkea. Minä ajattelin: "Tavaton!" Menin paikalle sinä iltana ja rukoilin kello 11:een asti. Lähdin huoneeseeni ja kävin nukkumaan. Heräsin seuraavana aamuna noin kello puoli 4, tai neljä ja ajattelin: "Siis, mitähän varten Herra herätti minut tähän aikaan?" Nousin ylös, sytytin valot; luin Raamatusta yhden luvun, ja odotin hetken. Ja hetken päästä, rupesin taas käymään pitkäkseni; ja katsahdin ylös, ja näin nuoren naisen tulevan, kävellen. Hänellä oli päällään ruskea sametintapainen asu, siksi sitä varmaankin nimitetään, jakku ja mekko. Ja sitten, hän vain käveli; punertavat hiukset, hiekanväriset, tummanpunainen tukka, viehättävän näköinen tyttö, aika vanttera, ja hän hymyili. Hän oli palaamassa jalkaisin kotiin.

Sitten, minä huomasin, että oli jotain, mitä Herra halusi. Ja heti, aamunkoitteessa, halusin meidän – tai siis vaimoni soittavan sille sisarelle, jolta olin tuon kirjeen saanut; siinä ei ollut [tytön] kuvausta. Ja vaimoni soitti, ja se oli se tyttö. Se oli se tyttö; kuvaus oli: punatukkainen, ruskeanpunainen tukka, oli palaamassa kotiin. Miten ihmeellinen Herra onkaan!

9 Sinä aamuna minä näin koko ajan pienen lapsen edessäni. Soitin toimistoon, ja siellä lukivat läpi kaikki listat, joita ei ollut vielä lähetetty. Minä ajattelin, "Voi, missä tuo vauva on!" Katsoin uudelleen listat, jotka

minulla oli kotona luin ne läpi – ei vauvaa. Ainoat asiat, mitä minulla oli, oli lapsi, noin viisivuotias, syöpä molemmissa silmissä, Kentuckyssa. Mutta Herra jatkoi sanomista: ”Pikkuvauva.” Minä jatkon tutkimista, mietin, missä tuo lapsi voisi olla. Ei näkyä, minä… Mutta tiesin, että se oli olemassa; se oli sylivauva.

Ja minä satuin muistamaan, kun istuin omalla rukoushuoneellani paria viikkoa aiemmin, eräs pikkutyttö kuiskasi minun korvaani: ”Rukoile minun pikkusiskoni puolesta.” Minä ajattelin: ”Sehän on pastori Ledfordin tytär”, baptisti evankelistan. Olin varma, että hän se on, ja se kertoi minulle asian. No, minä soitin, löysin hänen nimensä puhelinmuistiosta, ja soitin pastori Ledfordille; mutta hän ei ollut kotona.

10 Niinpä soitin takaisin toimistooni, ja sihteeri sanoi: ”Siis, hän nai erään tytön tästä kaupungista…”, jonka nimen minä olen unohtanut, minä luulen että se oli Thompson tai jotain sinne… Jackson, Jackson. Niinpä hän sanoi – sihteeri antoi isän nimen: Thomas Jackson. Sitten, minä soitin heille ja sanoin: ”Minä olen veli Branham; minä en halua, että te luulette minua henkisesti häiriintyneeksi, mutta… ”

Nainen sanoi: ”No mutta, veli Branham?”

Ja minä sanoin: ”Siis, tänä aamuna, viimeiset kaksi tuntia, tultuani toimistosta, heti, kun minä ajattelin pientä… teidän pientä lapsenlastanne, pastorin lasta, joka kuiskutti minun korvaani, että hänen pikkusiskonsa oli sairas.” Minä sanoin: ”Pyhä Henki on juuri varoittanut minua, että se juuri oli se lapsi.”

Ja nainen alkoi itkeä, ja hän sanoi: ”Veli Branham, varmasti minä tunnen teidät. Minä käyn teidän seurakunnassanne.” Koska minä en ole paikalla kovin paljon, niin en tiedä, kuka siellä käy. Hän sanoi: ”Ymmärrän.” Hän sanoi: ”Kuinka ihmeellinen meidän Herramme on! Se vauva on ollut puolittain tajuissaan viimeiset 10 päivää. Hänen puolestaan ei voi tehdä mitään. Lääkärit ovat jo luovuttaneet. Hän on sairaalassa ja hänelle tehtiin verensiirto tänä aamuna. Isä ja äiti – sen takia he eivät vastanneet puheluun – ovat siellä, koska he odottavat, että lapsi lähtee minä hetkenä hyvänsä.”

11 Ja minä tiedän, miten se verensiirto tehdään vauvalle; se tapahtuu suoneen, neula tänne päähän, ymmärrättekö? Se on tosi… Se näyttää tekevät tosi kipeää tuolle pikkuiselle, mutta vain siitä kohdasta suoneen päästään kiinni. Ja minä sanoin: ”Siis, minä odotan noin tunnin kunnes verensiirto on ohi. Sitten lähden sinne sairaalaan.”

Nainen alkoi itkeä, ja sanoi: "Veli Branham uskotko sinä, että tuo lapsi…"

Minä sanoin: "Ilman mitään epäilystä, tuo lapsi tulee jäämään henkiin." Minä sanoin: "Minä yksinkertaisesti tiedän sen."

Hän sanoi: "Voi, veli Branham, minä uskon sen kaikesta sydämestäni, Jos sinä sanot niin, minä uskon sen."

Minä sanoin: "Älä sano noin siksi, että minä sanoin sen. Sano se, koska se ei ole näky, vaan se on ilmestys. Minä unohdin sen lapsen, mutta Jumala näytti sen ilmestyksen kautta." Sitten, minä sanoin: "Minä rukoilen lapsen puolesta nyt ja rukoilen tunnin, sitten lähden sairaalaan."

12 Ja ystävät, siis, tuo sairaala voi antaa teille todisteen; isän ja äidin. Minä lähdin tunnin päästä tai puolentoista tunnin päästä sairaalaan. Äiti oli siellä odottamassa minua, leveä hymy kasvoillaan, Sanoin: "Hyvää päivää; oletteko te rouva Ledford, pastori Ledfordin vaimo?" Hän…

Hän sanoi: "Olen. Te olette veli Branham, ettekö te muista minua?"

Sanoin: "Luulisin, että olen tavannut teidät, sisar."

Hän sanoi: "Siis, me olemme käyneet seurakunnassa monta kertaa. Toki teidän lähtönne jälkeen, tietääkseni; minun mieheni on saarnannut teidän seurakunnassanne." Ja minä sanoin: "Siis, minä olen kiitollinen siitä." Ja kyyneleet alkoivat vuotaa hänen poskilleen. Ajattelin: "Siis, tämä… jotain on pitänyt tapahtua."

13 Sitten hän sanoi: "Pastori Branham, minun äitini soitti minulle noin tunti sitten. Hän kertoi, mitä te olitte nähnyt, ja mitä tänä aamuna tapahtui. Lapsi, minä olen täällä hänen kanssaan; hänen odotettiin kuolevan hetkellä minä hetkenä hyvänsä. Lääkärit eivät edes tiedä, mikä häntä vaivaa. Yhden asian me tiedämme, se on jotain diabeettista." Ja tuo lapsi on vain 5 kuukautta vanha; ja rouva sanoi: "Se on diabetes ja minä olen unohtanut sen, mitä häneltä löydettiin, mutta se sai hänet puolitiedottomaan tilaan; sitä ei tiedetä. Minä juttelin äitini kanssa; kun äitini kertoi minulle, minä tiesin sydämessäni, että minun lapseni jäisi henkiin. Kun menin takaisin, se potki kantapäillään ja jokelsi ja nauroi. Tulkaa katsomaan häntä. Minä odottelen tässä lääkäriä, että hän päästäisi hänet pois", se on tohtori Roby, Jeffersonvillesta.

Sitten, minä menin sisään, ja pikkukaverilla oli pullo kädessä ja se juuri joi siitä. Hän katseli minua – ja vain nauroi hampaattomine suineen, ja pani pullon takaisin suuhunsa. Hänen äitinsä yritti ottaa pullon

pois; no, hänhän otti sen takaisin. Lääkäri tuli sisään ja tutki lapsen, ja sanoi: ”Viekää hänet kotiin… hänessä ei ole mitään vikaa.”

Näettekö? On parasta seurata Pyhän Hengen johdatusta. Jos me kristityt vain hiljentäisimme itsemme, näettehän, ettemme olisi sen päiväisessä kiireessä; hiljentäisimme itsemme. Yksi Jumalan kutsu on enemmän kuin tuhat meidän omia yrityksiämme. Uskotaan häneen kaikesta sydämestämme, hän on niin rakastettava.

14 Siis, tänään on lauantai-ilta; huomisaamuna te heräätte mennäksenne pyhäkouluun. [Joku veli sanoo: ”Saisimmeko me vahvistimen vähän kovemmalle? Minä luulen, että takana istuvien ihmisten on vaikea kuulla.] Koneenkäyttäjä, kuka sitten hoitaakin sitä…

Siis, minä haluan teidän ottavan esiin raamatunkohdan luettavaksi; ja nyt, me luotamme siihen, että Jumala kohtaa meitä sanassaan. Uskotteko te, että Jumala on sanassaan? Aina.

Siis, tavanmukaisesti huomisiltana olisi meidän viimeinen iltamme. Yleensä me viivymme viisi iltaa, kolmesta viiteen iltaan, mutta me tulemme jatkamaan ensi viikolla, jos Herra suo, saman tien. Sitten, me… minä yritän olla heittämättä kaikkea yhdellä kertaa. Puhun vähän aikaa sanasta ja se rentouttaa minua koko lailla…

15 Siis, nyt, Heprealaiskirjeessä, 10:nnessä luvusta, minä haluaisin lukea palasen [/pätkän] sanasta. Ja käytän, oh, 20 – 30 minuuttia, jos Jumala tahtoo, puhuakseni siitä. Siis, tätä ei ole suunniteltu ennalta; tämä menee vain siten kuin Pyhä Henki tällä kertaa johdattaa. Siis, minä rakastan sanan lukemista, sillä usko tulee kuulemisesta ja kuuleminen Jumalan sanan kautta, ja minä rakastan sitä, koska tiedän, että se on Jumalan sanaa meille. Paavali kirjoittaa tässä, me uskomme, että se oli Paavali, heprealaisille… lukee näin:

Laissa on siis tulevan hyvän varjo, ei itse asioiden olemusta. Siksi se ei voi koskaan samoilla jokavuotisilla uhreilla, joita jatkuvasti uhrataan, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät Jumalaa. (tätä ”täydelliseksi”, minä haluan painottaa) Eikö näitä uhreja olisi lakattu uhraamasta, jos niillä, jotka Jumalaa palvelevat, jo kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan? (Tai parempi käännös olisi ”halua syntiin”) Mutta uhreissa on jokavuotinen muistutus synneistä.

Nyt 11. jae:

Jokainen pappi seisoo päivittäin palvelemassa ja uhraa toistuvasti sa-

moja uhreja, jotka eivät koskaan voi poistaa syntejä.

Kristus sen sijaan on uhrannut yhden ainoan uhrin syntien vuoksi ja istuutunut ikuisiksi ajoiksi Jumalan oikealle puolelle.

Tästä lähtien hän odottaa, kunnes hänen vihollisensa pannaan hänen jalkojensa astinlaudaksi,

sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään.

16 Mitä tähän ihanaan kirjeeseen tulee, me haluaisimme ajatella sen olevan apostoli Paavalin tekemä. Oppineet eivät ole vielä ratkaisseet, kuka Heprealaiskirjeen kirjoitti, mutta me uskomme sen olleen apostoli Paavali… Miten hän pyrki osoittamaan, ja hän käytti enemmän tai vähemmän… Hän uskoi, että Vanhan testamentin henkilöt ja tapahtumat enteilivät Jeesuksen elämää [/hän oli ”typologisti”] . Hän yritti osoittaa, millä tavalla laki oli tulevien hyvien asioiden varjokuva, eikä itse kuva; se oli vain varjo.

Ja monta kertaa olen kuullut ihmisten siteeraavan Psalmia 23, ja sanovan: ”Vaikka minä vaeltaisin pimeissä kuolemanvarjon laaksossa” mikäli huomasitte, se ei ollut ”pimeissä kuolemanvarjon”, se oli ”kuolemanvarjon”; siinä ole ei ”pimeissä.” ”Kuolemanvarjon laaksossa.” Siis, siellä ei voinut olla pimeää ja varjo. Täytyy olla tietty prosentti valoa, ennen kuin voi olla varjo. Jos oli täysin pimeää, siellä ei voinut olla varjoa. Siispä: ”Vaikka minä vaeltaisin kuolemanvarjon laaksossa.”

Siis on ollut oltava tarpeeksi valoa, että varjo on voinut muodostua. Jos täällä olisi pimeä, minun varjoani ei olisi tässä saarnastuolissa. Mutta koska oli valoa, siitä tuli varjo, näettekö? Siis, kuolema on tietyllä tavalla pimeä, mutta se on vain varjo, näettekö? ”Kuolemanvarjon laakso…” Niinpä, kuolemassa on oltava jonkin verran valoa, että siitä tulisi varjo. Ettekö ole onnellisia siitä, että se on niin; että tuossa laaksossa on valoa?

17 Jonain päivänä me tulemme kulkemaan sitä tietä, ystävät. Tänä iltana, jokainen meistä on matkalla sinne. Ja joka kerran, kun meidän sydämemme lyö, se on yksi lyönti vähemmän siitä määrästä, jonka se tulee koskaan lyömään. Se tulee lyömään tietyn määrän lyöntejä tämän matkan aikana. Jotkut… Jonakin päivänä se tulee lyömään viimeisen lyöntinsä. Silloin meidän on kuljettava kuolemanvarjon laakson läpi. Niinpä me olemme onnellisia siitä, että meille on luvattu, että Aamutähti tulee kohtaamaan meidät siellä ja valaisemaan laakson ja antamaan meille va-

loa, että voimme ylittää joen.

Kerran minun on kuljettava sitä tietä. Siksi, minä haluan panostaa koko elämäni Herraan Jeesukseen; kaiken, mitä minä vain voin tehdä hänen hyväkseen. Ja minä voin palvella häntä palvelemalla hänen kansaansa. Te voitte rakastaa häntä ainoastaan rakastamalla toinen toistanne. Minä voin rakastaa häntä, kun minä rakastan teitä, ja te rakastatte minua, ja me rakastamme yhdessä Jumalaa; ja meistä tulee hänen lapsiaan, siten, kun minä palvelen teitä, te palvelette minua, ja sillä tavalla me palvelemme Jumalaa. Jeesus sanoi: "Kaikki, minkä te olette tehneet yhdelle näistä minun vähimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle." Siis, jos me haluamme siunauksen, siunataan jotakuta toista, niin siunaus tulee takaisin, ja se on totta. Kaikissa elämänne askeleissa te tulette huomaamaan sen. Yleensä, te korjaatte sitä, mitä te olette kylväneet. Siispä: tehkäämme hyvää! Puhutaan hyviä asioita, ja ollaan ystävällisiä, ja ihmiset puhuvat meistä. Jos, me sanomme hyviä asioita ja hyvänsuopia asioita, niin meidän tiellemme tulee hyviä asioita, jos me jaamme niitä.

18 Siis, Paavali puhuu tässä varjosta, tarkoitan: laista, että laki joka on tulevan hyvän varjo, ei koskaan pystynyt tekemään palvojaa täydelliseksi. Sitten hän jatkaa osoittaakseen, mikä täydellisyys on. Siis, on erikoista, että tätä ihmiset ovat niin paljon ajatelleet; he sanovat: "Siis, minä olen heikko; minun uskoni ei ole juuri mistään kotoisin; minä en ole kovin hyvä kristitty." Juuri niin perkele haluaa teidän sanovan. Tehän puhutte silloin täsmälleen sen kieltä, näettekö? Älkää ikinä sanoko niin! Älkää ikinä antako todistuksenne olla pessimistinen [/negatiivinen]; olkoon se aina ehdottoman varma [/positiivinen]. "Olen pelastunut; minulla on Jumala sydämessäni; minä uskon häneen kaikesta sydämestäni." Uskotko sinä jumalalliseen parantamiseen? "Kaikesta sydämestäni."

Olkoon teidän todistuksenne ja ajatuksenne, kaikki… Älä ikinä anna pessimistisen ajatuksen tulla mieleesi, jos vain voit välttää sen. Kun se alkaa tulla, älä helli sitä. No, ehkä sanot: "En minä voi estää sellaisten ajatusten tulemista." No, sehän on kuin eräs maanviljelijä, joka sanoi, ettei hän voisi estää lintuja lentämästä tilansa yli, mutta hän voisi kyllä estää niitä tekemästä pesäänsä sinne. Siis, niin on hyvä, ymmärrättekö? Te ette kykene estämään ajatuksia tulemasta, mutta älkää vaaliko niitä; antakaa niiden vain mennä ohi. "Ei todellakaan; Jeesus Kristus on minun pelastajani; kaikki on minun, Jumalan avulla, ja minä aion pitää ne; minä aion todistaa niistä."

Ja Jumala voi ainoastaan siunata sinua, kun sinä tunnustat, että hän on tehnyt kaiken sinun puolestasi. Näettekö? Hän on tunnustuksemme ylipappi. Pitääkö se paikkansa? Heprealaiskirjeen 3:nnessa sanotaan, että hän on meidän tunnustuksemme ylipappi. Hän voi toimia meidän hyväksemme vain, jos me otamme sen vastaan, ja uskomme siihen, ja tunnustamme sen.

Oi, miten… Ehkä huomisiltana, jos Jumala suo, minä haluan käyttää aikaa erään asian parissa, joka on nyt hyvin vahvasti minun mielessäni; miten ottaa Herra Jeesus vastaan. Mutta ehkä on parempi tehdä se pyhäkoulun oppitunnilla, huomenna iltapäivällä.

19 Tänä iltana me haluamme puhua laista. Siis, moni ajattelee, että Vanhan testamentin aikana – siis, että verenvuodatus alkoi laista. Mutta syntiuhri oli olemassa jo ennen lakia; ja heti, kun ihmiset vietiin pois Eedenin puutarhasta, Aabel uhrasi Jumalalle karitsan, joka oli Herran Jeesuksen esikuva.

Siis, Aabel haki karitsansa, kietoi narun, tai ei siis narua… siis ehkä silloin ei tiedetty, mitä hamppu oli, luulisin, josta tehdä narua, vaan sanotaan, että viiniköynnöksestä, joka oli karitsan kaulan ympärillä, hän veti sen alttarille, kivi, laittoi sen sille, hakkasi sen pikkuista kurkkua kivellä, kunnes sen turkki alkoi peittyä vereen, ja se määki ja kuoli… Oletteko koskaan kuulleet, kun lammas kuolee? Voi, se on säälittävintä, mitä ikinä on kuultu. Ja tuo kuoleva pikkukaritsa kuvasi Herraa Jeesusta Kristusta. Siis, voi tuntua oudolta, että…

20 Oletteko koskaan havainneet, että Raamatussa Jeesus vietiin… Oletteko koskaan panneet merkille, ja ihmetelleet, miksi hän ei syntynyt sisällä talossa, kehtoon, kuten vauvat? Hän syntyi navetassa, tallissa. Karitsat eivät synny kehtoon; ne syntyvät tallissa. Hän oli Jumalan Karitsa, ja ne vietiin… Abel vei karitsansa, ja Kristus vietiin, Karitsa vietiin teuraaksi.

Ja, kun Aabel uhrasi vertauskuvallisesti karitsan alttarilla, ja hakkasi sen kaulan, sen veri – sen suonet pumppasivat verta ja veri roiskui kaikkialle sen ruumiille ja sen valkoinen villa kastui vereen, ja se määki, määki, määki ja heikentyi, kunnes se lopulta lakkasi värisemästä ja kuoli…

Se kuvasi Herraa Jeesusta Kristusta Golgatalla, haavoitettuna, hiussuortuvat veressä ja verta valui pitkin hänen kehoaan, ja hän huusi kielellä, jonka saattoi tulkita vain hengellisesti: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” Hän kuoli puhuen kielillä, Jeesus kuoli; hän oli karitsa, joka puhui kielillä kuten Aabelin karitsa; hän ei ymmärtänyt… Karitsan

ristiinnaulitsija, Aabel, ei ymmärtänyt, mitä hänen karitsansa sanoi, eivätkä ristiinnaulitsijat ymmärtäneet, mitä Jumalan Karitsa sanoi, mutta minun tulkintani mukaan se oli: "Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?" Kaikki oli esikuvaa, joka säilyi vuosien saatossa.

21 Ja Vanhassa testamentissa, jos ihminen oli tehnyt vääryyttä, hänen oli tultava veren alle vanhurskautettavaksi, sillä "anteeksiantoa ei ole ilman verenvuodatusta." Miten kaunista, miten hätkähdyttävää se on meille tänään. Ilman verenvuodatusta ei ole anteeksiantoa; se koskee sinua yksilönä, riippumatta siitä, mihin seurakuntaan kuulut, mihin kirkkokuntaan, mihin organisaatioon, miten hyvä isä, tai äiti sinä olet. Että jokainen mies tai nainen tänään pelastuisi, ei tarvitse opiskella teologiaa; ei tarvitse osata tietynlaisia rukouksia, ainoa, mitä pitää tehdä, on ottaa vastaan Herran Jeesuksen Kristuksen vuodatettu veri, joka on ennalta valmistettu. Silloin, anteeksianto tulee vuodatetun veren kautta, tai synnit annetaan anteeksi.

22 Vanhassa testamentissa on ihana kuva siitä, kun syntinen tulee uhraamaan itsensä puolesta… Hänen on löydettävä, mehän tiedämme esikuvan perusteella, millainen sen pitää olla, virheetön karitsa; se pitää tuoda… Syntiuhrin piti olla uuhen ensimmäinen karitsa, eikä siinä saanut olla virheitä, ja se piti tuoda uhrattavaksi kuolemaan ihmisten syntien takia.

Huomatkaa, sitten, jos ihminen, joka oli tehnyt jotain pahaa, tehnyt huorin, käyttänyt Herran nimeä väärin, tai rikkonut käskyjä, hän toi karitsan papille. Ja siis ensin… Karitsa pestiin ja niin edelleen, mikä kuvasi vesikastetta. Sitten karitsa tuotiin esiin ja ihminen tunnusti syntinsä papin edessä, sen mitä hän oli tehnyt, sen pahan, mitä hän oli tehnyt, ja sitten pappi… Siitä tehtiin muistiinpano, ja se pantiin kirjoihin.

Jos ihminen teki tuon saman asian kaksi kertaa vuoden aikana, hän kuoli ilman armoa. Jos hänet tavattiin aviorikoksen tehneenä, ja karitsa oli uhrattu kerran, ja syntiuhri, jolla armoistuin oli pirskotettu, oli sovittanut hänet, hän ei voinut uhrata toista karitsaa sen tähden. Heprealaiskirjeen 10. luku sanoo: "Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla", ja 6. luku sanoo: "...pitää epäpyhänä liiton verta, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä." Niin ei voitu tehdä. Sen piti olla kertakaikkinen siihen asti, että seuraava karitsa surmattiin vuoden lopulla.

23 Siis, minä kysyisin teiltä tätä; haluan teidän miettivän tätä. Heprea-

laiskirjeen 10:nnessä luvussa, jakeen 40 paikkeilla, jossain siellä, minä haluan kysyä teiltä, oletteko koskaan tulleet ajatelleeksi, tai kuulleet ihmisten puhuvan, mikä anteeksiantamaton synti on? Minun äitini ennen sanoi, että anteeksiantamaton synti oli abortti. Toisin sanoen se, että nainen hankkiutui eroon lapsistaan ennen kuin ne syntyivät, että lapsi otettiin hengiltä ennen sen syntymää, että lapsen elämä vietiin ennen kuin sillä edes oli mahdollisuutta, oli anteeksiantamaton synti.

Mutta se… minä uskoin siihen vuosia, koska minun äitini sanoi minulle niin. Hän käsitti sen vain… Hän ei ollut kristitty siihen aikaan, ja hän otti sen itsestäänselvyytenä; sitä se vain oli. Jotkut sanovat, että se oli murhan tekeminen; murhan tehneelle ihmiselle ei voitu antaa sitä anteeksi. Luettuani itse Raamattua huomasin, että ihmishengen ottaminen toiselta annettiin anteeksi.

24 Siis, naiset, muistakaa, että se on hirveä juttu. Jokin aika sitten, eräs nainen tuli minun luokseni; hän sanoi: "Pastori Branham, minä tulen hulluksi."

Minä sanoin: "Mistä on kysymys?" Hän kertoi minulle pienten vauvojen elämästä, jotka hän oli vienyt ennen kuin ne olivat syntyneet, tai edes kehittyneet, ennen synnytystä. Ja hän sanoi: "Joka kerran kun tutkiskelen tekojani, kuulen korvissani vauvojen itkevän." Ja hän sanoi: "Joka kerran, kun istun kirjoittamaan kirjettä tai jotain, minä tunnen kylmien käsien kulkevan hiusteni lomitse."

"Kuin kylvät, niin korjata saat", muistakaa se. Eläkää oikein; eläkää suoraselkäisenä. Tunnustakaa vääryytenne Jumalan edessä, ja sitten hankkiutukaa eroon tuosta elämäntavasta, ja vaeltakaa kuin mies ja nainen, kuten Jumalan palvelijan kuuluu vaeltaa ja elää.

Mutta, silti se ei ole anteeksiantamaton synti.

25 Jeesus sanoi, kun hän oli täällä maan päällä… Yhtenä päivänä hänen luokseen tuli joukko miehiä, ja he sanoivat: "Hän ajaa ulos riivaajia Beelsebulin, riivaajien päämiehen voimalla."

Ja Jeesus sanoi: "…jos joku sanoo sanan Ihmisen Poikaa vastaan, niin hänelle annetaan anteeksi, mutta jos joku sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan, niin hänelle ei anneta anteeksi, ei tässä maailmassa eikä tulevassa." Joka sanoo jotakin Pyhää Henkeä vastaan… sillä ihmiset nimittelivät… Näettekö, sovitusta, verisolua, johon tulen hetkisen päästä, ei ollut murrettu, ja niin heille voitiin silloin antaa anteeksi. Pyhä Henki ei ollut tunkeutunut ulos tästä verisolusta, mutta sen jälkeen, se olisi anteeksian-

tamatonta.

26 Siis, Paavali ottaa sen esiin, Hepr. 10:40:nnessä, luulisin, ja sanoi: ”Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden, vaan kauhea tuomion odotus ja tulen kiivaus, joka syö vastustajat. Joka hylkää Mooseksen lain, sen on armotta kuoltava kahden tai kolmen todistajan sanan nojalla. (Huolimatta siitä, kuka hän on.) Kuinka paljon ankaramman rangaistuksen ansaitseekaan (sananpalvelija, olipa hän kuka tahansa) mielestänne se, joka tallaa jalkoihinsa Jumalan Pojan, pitää epäpyhänä liiton veren, jossa hänet on pyhitetty, ja pilkkaa armon Henkeä!” Minä siteeraan kirjoituksia. Palataanpa takaisin aloittaaksemme.

”Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden...”

Siis, minä huomaan, että täällä istuu ehkä pari tusinaa saarnaajaa tänä iltana, kenties, jotka ovat uskon eri kehitysasteissa. Minä haluan kysyä teiltä jotain tänä iltana, rakkaat veljet: ”Mikä synti on?” Jos me saamme selville, mikä synti on, niin me voimme ymmärtää, mitä se on, jos me teemme sitä tahallamme. Tupakointi, juopottelu, huorinteko, hillitön elämä eivät ole syntiä. Ne ovat synnin ominaispiirteitä. Te teette niitä, koska te olette synnintekijä [/syntinen].

27 Minä en ole legalismin kannattaja, enkä arminiolainen tai kalvinisti. Mutta minä kyllä uskon, että näillä kaikilla oli kyllä oppi, mutta ne menevät siinä liian pitkälle. He pitäytyivät ainoastaan siinä eivätkä saattaneet kokonaisuutta tasapainoon. On olemassa valtatie ja on reitti ja se reitti on tie. Valtatiellä on merkki siellä ja merkki täällä, mutta se tie kulkee tämän valtatien keskellä. Te pääsette tänne… Te saatatte olla valtatiellä, ja olla silti katuojassa [käytännössä]. Mutta pyrkikää tielle. Jesaja sanoi: ”Ja siellä on valtatie ja tie” ”Ja” on konjunktio, joka tekee valtatiestä tuon tien, ja juuri sinä kohtaa tietä te kuljette. Ja siinä, tiellä, se kulkeminen sujuu.

Muistatteko miten sitä ”tietä” nimitettiin Raamatussa? Se löytyy tästä sanasta ”tie.” Sitä nimitetään ”tieksi.”

28 Huomatkaa; siis, ”Joka tahallaan tekee syntiä…” Siis, synti on purkitettu tähän; on kaksi perustekijää: toinen on usko, toinen on epäusko, ja epäusko on syntiä. Se on ainoa synti, mitä on olemassa. Ajatelkaa! Epäusko… Jeesus sanoi Johanneksen 3:nnessa: ”Joka ei usko, on jo tuomittu.” Näettekö? Ei ole vaihtoehtoja. Siis, ei ole puolikristittyjä. Sinä

olet joko uskova tai et ole uskova.

Siis, sitä on usko. Mitä usko on? ”Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy.” Siis, jos sinä uskot, sinä elät vanhurskautettua elämää. Jos sinä et usko, voit elää puolittaista elämää, tai teeskentelet, toisin sanoen, olet tekohurskas; tai sinä voit näytellä uskovasi, teeskentelet olevasi. Mutta, jos sinä todella olet uskova, Jumala on tehnyt keinon, mistä tietää, oletko sinä uskova. Siis, Jeesus itse sanoi: ”Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, parantavat sairaita”, ja niin edelleen.

29 Siis, jos tämä on esitelty sinulle… siis, kuunnelkaapa: ”Mahdotontahan on”, näettekö, ” uudistaa parannukseen niitä, jotka kerran ovat päässeet valoon, maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailmanajan voimia mutta ovat luopuneet. Sillä jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä…” olemme uskomatta. Annetaanpa tämän upota: ”Jos me tahallamme jatkamme synnin tekemistä päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden…”

Jos evankeliumin totuus on esitelty sinulle sellaisella tavalla, että sinun on täytynyt nähdä se, ja (kansan)suosion, tai jonkin muun takia, käännät selkäsi sille ja häivyt tiehesi, etkä halua nähdä sitä, niin siinä sinä ylität rajan. ”Jos me tahallamme emme usko päästyämme tuntemaan totuuden, ei ole enää uhria meidän syntiemme tähden.”

30 Siis, uskova tulee paikalle, pyytää hartaasti [/myöntää syyllisyytensä], tuo karitsan ja asettaa sen paikalle; tunnustaa syntinsä. Miten ihana esikuva. Sitten pappi katkaisee sen kurkun, ja uskova panee kätensä kuolevan karitsan päälle. Ja kun hän pitelee sitä ja tuo pikkukaveri potkii ja veri pursuaa, ja sen pieni pää nykii ja tuo pikkuinen yrittää määkiä; ja kaulavaltimo katkaistaan ja se määkii, ja kuolee, vääntelehtii, jäykistyy; syntinen katsoo kohti Jumalaa ja sanoo: ”Minun pitäisi olla tuossa, mutta minä uhraan sinulle tämän karitsan ja se kuolee minun sijastani.” Ja tietoisena siitä, että hän on syyllistynyt Jumalan lain rikkomiseen, hänen pitäisi kuolla. ”Sillä, sinä päivänä, kun syöt siitä, sinä kuolet.” Ja kun hän tunnusti syntinsä ja viaton karitsa otti hänen paikkansa, hän tajusi, kädet tuon karitsan päällä… ja hän tunsi sen kuolevan hänen sijastaan. Hän tiesi omassatunnossaan olevansa syyllinen ja että karitsa oli viaton, mutta että viaton sijaiskärsijä otti hänen paikkansa. Jos hän ylenkatsoi sitä, tai häpäisi sen, hän tulisi kuolemaan armotta vuoden lopussa.

31 Siis, ihana esikuva tämän päivän uskovasta, joka tulee, uskoo, panee kätensä Kristuksen pään päälle ja siinä, alttarilla, tai istuimellaan, missä hän sitten kohtaakin Kristuksen, panee kätensä hänen päälleen Golgatalla, ja tajuaa, että kaikki tuo piina ja kärsimys kuuluu hänelle…

Ja sinun sieluusi tulee syvä katumus ja suru. Kädet hänen päällään, sinä olet muuttunut. Et tule koskaan enää olemaan entisenlainen. Kaikki syyllisyys on otettu pois.

Hän, joka on lain, varjon, alainen, lähtee pois vanhurskautettuna, mutta hänellä on silti yhä tuo sama halu.

Sanotaan vaikka, että hän oli tehnyt aviorikoksen [/huorin], ja hän uhrasi karitsan, ja karitsa kuoli hänen sijastaan. Hän lähti rakennuksesta sama halu sydämessään, joka hänellä oli tullessaan. ”Sillä ei pukkien ja härkien veri poista syntiä”, sanoo sana, sillä se oli vain ”tulevan hyvän esikuva tai varjo”, sillä verisolussa oleva kuolevan eläimen elämä, korvike, oli vain eläimen elämää.

32 Mutta, tässä tapauksessa… Tässä se on; tässä tapauksessa, kyse ei ollut vain inhimillisestä elämästä, vaan se oli Jumalan elämä. Jumalan, tuon täydellisen, joka tuli neitsyen kohtuun Pyhän Hengen muodossa. Luoja itse, joka ”purkitti” itsensä verisolun sisälle… Hänellä ei ollut maallista isää; Mariaa ei kukaan mies ollut koskenut, hän oli neitsyt, ja Jumala itse varjosi hänet, toisin sanoen, se oli neitseellinen hedelmöitys, jossa Jumala itse loi verisolun.

Ja elämä tulee urospuoliselta, ei naispuoliselta. Nainen on hautomakone; mutta elämä tulee miespuoliselta, ja jos elämä tulee mieheltä, ja Jumala, Pyhä Henki, oli tässä tapauksessa urospuolinen, Jumala siis tuli itse alas naisen kohtuun ja muodosti ympärilleen verisolun. Voi tavaton! Uskokaa se, niin näette, mitä teidän sokaistuille silmillenne tapahtuu; uskokaa siihen, niin näette, mitä teidän syövällenne tapahtuu.

Tämä verisolu, jonka Jumala itse loi ja sai sinne, samoin, kuin hän teki ensimmäisen solunkin – ja hän loi itselleen solun. Se alkoi versoa elämää, ja tuotti Pojan, Kristus Jeesuksen. Ja Golgatalla kun roomalainen keihäs, synnin ja tuomion voimalla lävisti hänen pyhän sydämensä ristillä, se särki tuon verisolun suihkeeksi ja repi alas erottavan muurin ja otti uskovaisen hänen oman olemuksensa ruumiiseen verenvuodatuksen kautta…

33 Siis, eläimen veri ei kyennyt tekemään täydelliseksi, mutta Kristuksen veri oli täydellistä. Siis, minusta ei ikinä tule täydellistä, eikä sinusta

ikinä tule täydellistä. Minä en ikinä tule olemaan täydellinen sinun silmissäsi, etkä sinä ikinä tule olemaan täydellinen minun silmissäni, mutta unohdetaan nyt se. Entäpä Jumalan silmissä? Minä katson sinua ihmisenä; minä katson sinua veljenä, mutta Jumala katsoo sinua lunastettuna oman Poikansa veren läpi… Jeesus sanoi: "Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen" …eikä sitä, mitä sinä olet tehnyt, kyse ei ole siitä, mitä sinä olet ansainnut, vaan mitä Kristus teki sinun hyväksesi.

Oi, näettekö te sen? "Sillä…" Jos näitä uhraamisia olisi jatkettu, niin emmehän me olisi tarvinneet enää mitään uhria "…mutta kerran puhdistettuina", annetaan tämän upota oikein syvälle, "… niillä… kerran puhdistettuina ei olisi enää ollut mitään syntejä tunnollaan", tai halua, jos hänet on todella puhdistettu. Tiedättekö te, mitä jonkin puhdistaminen on? Jos todella on puhdistettu… Uskovalla, kerran puhdistettuna, ei ole halua tehdä syntiä, ei pitäisi olla. Siksi härkien ja vuohien veri ei saanut sitä aikaan, sillä niiden verisolusta ja polttouhrista esiin tullut elämä, lähti kohtaamaan Luojaansa, eläimellisenä luomuksena.

Mutta, se elämä, joka oli lähtöisin Jumalan Pojan, verisolusta, eikä hän ollut enempää eikä vähempää kuin Jumalan itse, joka tuli alas ja asui Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa – tuo suuri Jehova. Se oli inhimillistä, mutta se elämä ei ollut inhimillistä elämää, se oli Jumalan elämää. Raamattu sanoo, että meidät on pelastettu Jumalan verellä, sillä siinä ei ollut muita miespuolisia kuin Jumala, ja Jumala on Henki. Se ei voinut mennä tosiasiassa seksuaalisuuden kautta, sen piti olla yliluonnollista. Siksi hänen seurakuntansa tänään uskoo yliluonnollisiin.

34 Ja ihminen, joka koskaan on tunnustanut syntinsä, seissyt panemassa kätensä kuolevan Karitsan, Kristuksen pään päälle, ja katsonut Golgataa, ei enää koskaan voi olla entisensä. Juuri niin. "Sillä yhdellä ainoalla uhrilla…", Hepr. 10:14, "sillä hän on yhdellä ainoalla uhrilla tehnyt pysyvästi täydellisiksi ne, jotka pyhitetään", tai pesty Karitsan verellä.

Näe se, syntinen, ja katso siihen. Sinä, todellakin… Älä yritä tulla paremmaksi; sinä et voi tulla paremmaksi. Tule sellaisena kuin sinä olet. Teitpä mitä tahansa, sinä et kykene ansaitsemaan mitään. Ainoa, mitä sinä voit tehdä, on uskoa häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman. Kun sinä teet sen, olet pelastettu. Oi, millaisen muutoksen se sai minun elämässäni aikaan, kun Jeesus tuli sydämeeni; minä voin päästä tuohon

taivaalliseen kaupunkiin asumaan sen jälkeen, kun Jeesus tuli minun sydämeeni.

Millaisen muutoksen se on saanut aikaan. Se kumartuu alhaisimpien puoleen, prostituoitujen, se menee juoppojen, uhkapelureiden, miljonäärien, aristokraattien, seurakunnan jäsenien luo. "Joka tahtoo, tulkoon ja juokoon elämänveden lähteestä ilmaiseksi."

Katsokaa Jumalan suurenmoista suunnitelmaa, että Jeesus, Jumalan Karitsana oli teurastettu maailman perustamisesta lähtien… Ennen kuin tuo valtava ajatus tuli sanaksi, Jumala ajatteli ennalta näitä asioita ennen maailman perustamista.

Katsokaapa Eedenin puutarhaa: Jumala ei todellakaan asettanut meitä tänne kuolemaan; hän pani meidät tänne elämään. Hän ei todellakaan laittanut meitä pitämään hautajaisia; hän pani meidät tänne olemaan onnellisia lapsia ja iloitsemaan ikuisesti. Ja vaikka synti sotki tuon kuvan, Jeesuksen Kristuksen veri puhdistaa sen.

35 Tiedättekö te, mitä Kristuksen veri tekee tunnustetulle synnille? Oletteko koskaan ottaneet… Te naiset, voitteko kuvitella, että teillä on täysi vati valkaisuainetta, ja te otatte ja tipautatte kyynelpisaran verran mustetta tähän valkaisuainetta täynnä olevaan vatiin, niin mitä musteelle tapahtuu? Musteesta tulee valkaisuainetta. Mitä siinä tapahtuu? Muste ei vahingoita valkaisuainetta tippaakaan. Muste vain hyväksyy tilanteen ja muuttuu valkaisuaineeksi. Niin tunnustetulle synnille tapahtuu. Kun se on tunnustettu Herran Jeesuksen Kristuksen veren päällä, se muuttaa väriään, ja siitä tulee vanhurskautta; sillä sinä haluat myöntää sen, ja otat vastaan Jumalan sinulle tarjoaman keinon tulla pelastetuksi. Ei ole mitään siihen verrattavaa, ystävät!

Eipä ihme, että vanha kunnon pelastusarmeija lauloi tätä laulua: *Mikä voi syntin' puhdistaa?* Vain veri Jeesukseni." Ei, että liitytään seurakuntaan, aloitetaan jokin uusi juttu tai luetaan silloin tällöin jotakin kirjallisuutta tai jotain.

Vain veri Jeesukseni
Mikä voi minut uudistaa?
Vain veri Jeesukseni.
Oi, virta kallis tuo, lunta valkeemmaks mut luo,
Yks ainoo lähteeni:
Vain veri Jeesukseni!

Ajatelkaa sitä tänä iltana; ajatelkaa tätä lunastuslaulua

Monien vaarojen, ponnistusten ja ansojen kautta
minä olen jo tullut:
armo on saattanut minua tähän asti,
armo vie eteenpäinkin.

36 Kerran Eedenin puutarhassa, tässä on siitä kuva teille, hetkinen vain… Katsokaa Jumalan lapsia: Aadam ja Eeva juoksentelevat ympäri puutarhaa; ihanaa, ei sairautta, ei sydänsuruja ei mitään, mikä vahingoittaa tai turmelee, eikä vanheta ollenkaan. Kun Aadam heräsi tuona aamuna, kun Jumala oli ottanut hänen kyljestään kylkiluun ja teki naisen… Minä tiedän, että se eräs kreikkalainen taiteilija ja maailman eri taiteilijat ovat maalanneet Eevasta kuvan, karmeannäköisen otuksen. Se on väärin. Jopa tavallinen talonpoikaisjärki kertoo asian oikean laidan. Ei kukaan ihaile ketään tuollaista, vaikka joku ehkä näyttääkin tuollaiselta eikä voi sille mitään, ja säälii häntä.

37 Mutta, minä uskon, että Eeva oli mitä kaunein nainen, jonka Jumala ikinä on laittanut maan päälle. Minä saatan nähdä, kuinka hän istuu siellä sinisine silmineen, säteillen niin sinisinä kuin taivaan tähdet, taivas; hänen pitkät hiuksensa riippuvat pitkälle selkään. Täydellisimmän näköinen nainen, mitä koskaan maan päällä on ollut. Siinä hän on. Jumala antoi Aadamille parasta, mitä vain voi.

Aadam ottaa häntä kädestä ja sanoo: ”Hän on liha minun lihastani, ja luu minun luustani.” Ja siellä he seisovat, Eedenin puutarhassa käsi kädessä. Kaikkivaltias Jumala järjesti kaikkien aikojen ensimmäisen vihkiseremonian. Sen olisi voinut tehdä joku humalainen rauhantuomari – se on pyhä asia. Juuri niin. Jumala järjesti tuon ensimmäisen seremonian.

[Joku veli puhuu kielillä.]

38 Jumalan suuri Pyhä Henki liikkuu ihmisten sydämessä ja tuo Eevan ja Aadamin jälleen yhteen täydellisinä, Jumalan pyhyydessä, Jumalan täydellisyydessä… Siis, mitä tapahtui? Synti tuli kuvaan, ja kun se tuli mukaan, niin mitä tapahtui? Se tärveli kuvan. Miten kauhea juttu se oli.

Sitten, minä haluaisin, että te huomaisitte: Aadam – että ihmisen luonne tulisi osoitetuksi; kun Aadam huomasi tehneensä syntiä, sen sijaan, että hän olisi tullut esiin ja tunnustanut sen, tiedättekö te, mitä hän teki? Hän pakeni ja piiloutui. Ja niin ihminen tekee tänäänkin. Sillä tavalla ihmiset tänäänkin toimivat. He pakenevat ja piiloutuvat Jumalalta sen sijaan, että tunnustaisivat syntinsä. Sillä tavalla ihmisten pitäisi

toimia kaikkialla: tulla ja tunnustaa syntinsä sen sijaan, että he yrittäisivät piiloutua. Uskotteko te sen?

Mistä siinä on kyse? Luonteenpiirteestä. Hän toimii yhä niin. Huomatkaa; sitten Jumala kulki Eedenin puutarhan läpi ja huhuili: "Aadam, Aadam, missä sinä olet…?" Aadam oli piilossa. Vaikka hän oli valmistanut itselleen esiliinan, jonka hän puki päälleen kestääkseen olla Jumalan edessä, se ei toiminut, kun hän seisoi Jumalan edessä.

Siis, saadakseen Aadamin takaisin itselleen, että voisi keskustella hänen kanssaan, Jumala meni ja otti vähän joitain nahkoja ja valmisti esiliinoja; pitääkö paikkansa? Siis, jos, hän sai nahkaa, jonkin kuoli, jotta nahkaa saatiin. Näettekö, on oltava jotain mikä korvasi. Jonkin piti olla syyllisen ihmisen paikalla sijaisena; ja se oli tuo karitsa, jonka Jumala tappoi Kristus Jeesuksen hahmossa. Ja Jumala toi karitsan nahkoja, heitti [karitsat] takaisin pusikkoon, ja Aadam ja Eeva pukivat nahkat päälleen: ja siinä he nyt tulevat esiin ja seisovat Jumalan edessä.

39 Katsokaapa tänne; katsokaa tätä kuvaa; minä haluan eritoten teidän, jotka ette ole Kristuksessa tänä iltana katsovan tätä. Tässä he ovat; tuomitut seisovat tässä. Jumala sanoi Aadamille: "Miksi sinä teit tämän?"

Aadam, kuten kaikki ihmiset yrittävät työntää syytä toinen toiselleen: "Vaimo, jonka sinä annoit minulle…"

Nainen sanoi: "Käärme petti minut"; he pallottelivat asiaa toinen toiselleen.

Sitten, kuunnelkaa, mitä Jumala sanoi. Minä saatan nähdä, kuinka suuri Jehova, tuo valonpyörre viidakon yläpuolella puhuu Aadamille ja Eevalle. Katsokaas tätä; ja hän sanoi, sen takia, mitä he olivat tehneet: "Käärme, lähtekööt jalkasi; vatsallasi sinun pitää liikkua koko elämäsi; tulet vihatuksi; tomu on ruokasi. Maa on kirottu, Aadam; se tuottaa orjantappuraa ja ohdaketta, ja sinun on kynnettävä maata; ja otsasi hiessä sinun pitää hankkia elantosi, ja koska sinut on otettu maasta, sinun pitää palata maaksi. Ja nainen, koska sinä veit maailmalta elämän, sinun pitää tuottaa maailmaan elämää. Minä teen suuriksi sinun raskautesi vaivat, ja sinä tulet haluamaan miestäsi", ja niin edelleen – kaikkia näitä asioita. Jumala ei kestänyt heitä enää silmissään; syntiä.

Siis, katsellaanpa tätä suloista pikku paria; Aadam, miehekäs, leveäharteinen, pörröinen tukka niskassa; Eeva, hänen kenties vaaleat hiuksensa laskeutuivat selkään, siniset silmät; Aadam siinä nyt, hänen lihaksikas vartalonsa hytisee ja vapisee. Mitä? Jotain oli tapahtunut. Siis, huo-

matkaa, kyyneleet vierivät pitkin hänen poskiaan. Kuolevainen nyt, hänen on kuoltava. Kyyneleet valuvat hänen poskiltaan Eevan päälle, ja sekoittuvat hänen kyyneliinsä hänen vartalollaan… Synti on kauhea asia. Jumala sanoi: ”Menkää pois!”

40 Ja huomatkaa, minä saatan nähdä kuinka he kävelevät Eedenin puutarhan läpi pois Jumalan kasvojen edestä. Katsokaa kuinka he kulkevat siellä – noita suuria miehekkäitä lihaksia hänen jaloissaan; ja hänen lähtiessään liikkeelle kyyneleet vain vierivät pitkin hänen poskiaan; Pikku-Eevan käsi kiedottuna hänen ympärilleen, hänen kätensä Eevan ympärillä, ja he itkevät kulkiessaan, kävellessään pois Jumalan kasvojen edestä… Jokainen syntinen tekee sen saman: lähtee pois hänen kasvojensa edestä.

Kun he lähtivät kävelemään sillä tavoin, huomatkaa, saatan kuulla kuinka nuo lampaannahat osuvat Aadamin voimakkaisiin sääriin tällä tavalla [Veli Branham läpsäyttää käsiään] ja ne läpsähtelevät hänen sääriinsä hänen kulkiessaan; kävellessään pois, lähtiessään pois, luopuessaan Jumalasta.

41 Sitten minä saatan kuulla kuinka Jumala… koko tuo valtava iäisyys, mikä tekee hänestä kaiken tilan [/avaruuden], kaiken valon. Minä voin nähdä tuon kaiken laskeutuvan alas seitsemässä [neljässä englanniksi] kirjaimessa: r a k k a u s. Se on ainoa asia, ainoa toivo, mikä meillä tänä iltana on: Jumalan rakkaus. Eipä ihme, että eräs runoilija sanoi:

Oi [Jumalan] rakkaus, puhdas ja suur’
väkevä mittaamaton, se iankaiken...
...lauluni aihe on.

Me emme pysty kirjoittamaan tai mittaamaan millään, mitä Jumalan rakkaus todella merkitsee… se ostettiin siellä Eedenin puutarhassa rakkaudella. Jumala sanoi: ”Minä panen vihollisuuden naisen siemenen ja käärmeen siemenen välille. Mies on murskaava hänen päänsä, käärmeen, ja käärmeen pää haavoittaa häntä kantapäähän.”

42 Vaihdetaanpa meidän kuvamme pariksi minuutiksi. Otetaanpa 4000 vuotta eteenpäin; mennään Jerusalemiin. On aamu; kello on noin kahdeksan. Minä kuulen meteliä ulkoa; kaikki puhuvat; mitä on meneillään? Voi, iso joukko elämöi, ja jotkut viheltävät, ja jotkut itkevät, jotkut, pilkkaavat… Vedetäänpä verho pois edestä, ja katsotaan ulos, niin nähdään, mitä ulkona tapahtuu. No mutta, katua pitkin tulee joku mies; ja pari pahantekijää seuraa häntä; hänellä on risti selässään. ”Siis, kukas

tuo on?" Minä sanon kumppanilleni siellä yläkerrassa.

Ihmiset sanoivat: "Se on Jeesus Nasaretilainen, se huijari, se jumalallinen parantaja, se, joka aiheuttaa seurakunnissa levottomuuksia, rettelöi niissä, opettaa asioita, joihin papit eivät usko; se on hän. Hänet viedään Golgatalle; hänet naulitaan ristiin."

Nuo isot katukivet, hänen mennessään ulos portista… tuo risti pompahteli ylös alas hänen harteillaan… Kun häntä vietiin pois, minä huomasin, että hänellä oli viitta, joka oli kudottu ilman saumoja, ja kaikkialla tuossa viitassa oli pieniä punaisia täpliä. Oliko se täplikäs? Oliko se sen luonnollinen väri? Ei, se oli valkoinen. Miksi se oli noiden pienten tahrojen täplittämä? Tarkastellaanpa niitä. Kun hän kulki kohti Golgataa, nuo täplät suurenivat ja suurenivat, suurenivat, suurenivat, ja hetken kuluttua niistä tuli yksi suuri läikkä. Mitä se on? Verta.

43 Ja kun hän lähtee kohti Golgataa, voin kuulla, kun jokin [Veli Branham läpsäyttää käsiään.] Mistä on kyse? Toisen Aadamin, Vapahtajan – Vanhurskaan veri vuotaa syntisen puolesta peittämään meidän syntimme; ja me sylkäisimme sen takaisin hänen päälleen. Me pudistelemme päätämme ja sanomme: "Minä pidän oman uskonnollisen tyylini; minulla on oma uskontoni, en minä tuollaista tarvitse." Ilman sitä, sinä olet kadotettu, ilman toivoa, ilman Jumalaa, kuolevana ilman Kristusta maailmassa, matkalla synnintekijän hautaan ja perkeleen helvettiin ilman sitä; Jumala teki sinulle [lääke]valmisteen sinua varten:

Minä saatan nähdä kuinka hän kulkee tuolle kummulle kantaen ristiään. Hänen heiveröinen, heikko ruumiinsa vapisee hänen kulkiessaan ylös mäkeä. Näen heti, että hänen ympärillään pyörii jotain; kuolema puree häntä ankarasti, ja hän kulkee risti selässään kohti Golgataa. Miksi? Pitikö hänen? Ei. Hänen rakkautensa pakotti hänet siihen.

44 Siinä. Ajatelkaa sitä. Ihmiset sanoivat: "Hän pelasti muita, itseään hän ei kykene pelastamaan." Sehän oli kiitos. Hän ei olisi kyennyt pelastamaan sekä muita että itseään. Oletteko te koskaan tulleet ajatelleeksi sitä? Hän oli Isä; aamen. Hän oli Isä Jumala uhrina. Sen takia minä rakastan tuota laulua, veljet. Kun hänestä tehdään pelkkä profeetta… Hän oli enemmän kuin vain profeetta; hän oli lihassa ilmestynyt Jumala.

Miksei hän voinut… Hän sanoi voivansa saada 12 legioonaa enkeleitä; miksei hän kutsunut niitä? Hän ei voinut. Siitä syystä hänen omat lapsensa huusivat hänen vertaan. Voitteko te kuvitella teidän lastenne huutavan teidän vertanne? Jos hän olisi tuominnut heidät, hän olisi tuomin-

nut omat lapsensa. Hän sanoi: ”Minä en tuomitse teitä Isän edessä; teillä on oma tuomarinne ja syyttäjänne Jumalan edessä, se on Mooses, ja häneen te uskotte.” Ei hän tuominnut ihmisiä; hän sanoi: ”Anna heille anteeksi, Isä; he eivät tiedä, mitä tekevät.”

45 Minä saatan nähdä tuon kuolemanpistimen purevan häntä joka puolelle kuin mehiläinen, ja pistävän häntä sinne ja pistävän häntä tänne. Hän kuoli pahantekijänä. Hän ei tiennyt synnistä, mutta silti kaikki maailman synnit olivat hänen päällään. Jokainen synnin tahra, jokainen rangaistus synnistä, jokainen kyynel, jokainen sydänsuru, jokainen pettymys lepäsi hänen harteillaan. Ja tuo pistin kiersi hänen ympärillään. Mutta, eikö hän ollut Jumala? Hänen piti tulla lihaksi [ruumiillistua] ottaakseen pois tuon kuoleman pistimen.

Tehän tunnette mehiläisen… Tehän tiedätte, mikä mehiläinen on. Mehiläisellä on pistin, ja tuo mehiläinen pystyy pistämään. Mutta, jos se mehiläinen joskus kiinnittää tuon pistimen, se on tuon pistimen loppu. Kun mehiläinen lähtee pois, se jättää pistimen. Ja kuolemalla oli pistimensä ja pelko upotettuna siihen aikaan asti. Mutta, kun tuo kuolemanmehiläinen pisti Jeesus Kristusta, lihaksi tullutta Jumalaa, sen kuolemanpistin jäi kiinni, eikä tuo mehiläinen kyennyt nyt enää pistämään. Kuolema ei kykene pistämään uskovaa. Ei ihme, että Paavali sanoi: ”Kuolema, missä on pistimesi? Hauta, missä on sinun voittosi? Mutta, kiitos olkoon Jumalan, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta!”

46 ”Ilman verenvuodatusta ei tapahdu anteeksiantamusta… Laissa on vain tulevan hyvän varjo…” Jokainen karitsa, joka kuoli lain nojalla, viittasi Jumalan Karitsaan Golgatalla. Ja Jumaluus itse herätti hänen ruumiinsa omalla ylösnousemusvoimallaan, niin kuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää. Sillä Daavid sanoi Hengessä: ”sillä minä en hylkää sinun sieluasi tuonelaan, enkä salli Pyhäni nähdä katoavaisuutta.” Siispä hän nousi kolmantena päivänä kuolleista vanhurskauttaakseen meidät, ja antoi Isän lupauksen: ”Minä lähetän Pyhän Hengen teidän päällenne, joka tulee pysymään teidän kanssanne ikuisesti – vieläpä totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan.”

Ja tänä iltana tuo siunattu Pyhä Henki on tässä rakennuksessa tänä iltana ylösnousemusvoimassa, tuon esikuvan, Eedenin puutarhassa kuolleen karitsan mukaisesti: ”Jeesus Kristus; sama eilen, tänään ja ikuisesti.” Kristus kuolee syntisten puolesta, kuolee sairauksien takia… Jumala ol-

koon siunattu ikuisesti hänen armostaan ja hyvyydestään.

47 Hän on tuo sama, joka pystyy parantamaan teidän suonikohjunne, sisar, joka istutte siellä. Uskotteko te sen? Otatteko te sen vastaan? No siinä tapauksessa, nouskaa ylös, ja parantukaa Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä. Jumalan Karitsa ottaa pois maailman synnin. Jumala ei katso henkilöön.

Siellä istuu vanha nainen, vanha värillinen, kristitty nainen, joka katsoo minuun, ja kuten ehkä sanotaan, luku- ja kirjoitustaidoton värillinen nainen; mutta Jumalan armo on hänen kanssaan. Hänellä on syöpä vasemmassa rinnassaan – se vaiva. Onko se totta, rouva, te, joka istutte siellä? Uskotteko te, että Jumala parantaa teidän syöpänne, tuon vaivan rinnassanne? Uskotteko te kaikesta sydämestänne? Onko teistä…

Aivan sinä takana istuu toinen, jolla on vaivaa nenässä ja suussa. Uskotteko te, että Jumala parantaa teidät siitä? Ainoa, mitä teidän tarvitsee tehdä, on ottaa Herra Jeesus Kristus vastaan; uskoa hänen kaikesta sydämestänne. Te saatte mitä tahansa, mitä te pyysitte.

48 Kristus, tuo Ihana, on noussut kuolleista. Hän on täällä tänä iltana. Mikä se on, joka saa näitä asioita aikaan täällä? Mikä se on, joka tietää joka ilta sydänten salaisuudet, voi kutsua yleisöstä ihmisiä nimeltä, kun se leijailee nyt tässä yläpuolella kuin maidonvalkea virta? Mitä se on? Se on se elämä, joka oli verisolussa, joka murtautui ulos Golgatalla?

On verta täynnä oleva, Immanuelin suonista otettu lähde.
Kun syntiset sukeltavat tuohon virtaan, he pääsevät syyllisyytensä tahroista.
Kuoleva varas iloitsi omana aikanaan nähdessään tuon lähteen;
siinä minunkin, yhtä kurja kuin hänkin, syntini pestään pois.
Siitä lähtien, kun näin uskossa tuon virran,
hänen vuotavat haavansa, lunastava rakkautensa ovat olleet aiheenani,
ja tulevat olemaan kuolemaani asti.
Silloin, laulan ylevämpää, suloisempaa laulua sinun pelastavasta voimastasi,
kun tämä poloinen, sammaltava, änkyttävä kieliparka makaa hiljaisena haudassa.

Voi syntinen ystäväni, luopio, penseä, jota ei koskaan vielä ole viety tuon veren läpi, etkö haluaisi tulla tänä iltana? Lähde on avattu juuri si-

nua varten. Haluaisiko sinä tulla? Jos Kaikkivaltias Jumala voi nousta tänne ja ottaa onnettoman, oppimattoman renkipojan – minä tuskin tunnen edes aakkosia, ja minun pitää harjoitella raamatunlukua ennen lavalle tuloa, mutta kuitenkin sydän alamaisena hänelle, joka rakastaa minua. Hän näyttää voimansa siellä teille tämän saman kanavan kautta; hän saa sokeat näkemään ja kuurot kuulemaan ja rammat kävelemään ja hän osoittaa Pyhän Henkensä toimivan samalla tavalla, kuin hän toimi ollessaan täällä, koska minä uskon häntä ja rakastan häntä. Usko sinä, että hän pelastaa sinut, kun me painamme päämme…

49 Kaikkivaltias Jumala; ole armollinen tänä iltana, Isä puutteenalaisille täällä. Suo se, Herra Jeesuksen Kristuksen nimessä. Monet täällä ovat sairaita ja vaivattuja; me rukoilemme, että sinä parantaisit heidät. Herra, täällä on monia kadotettuja, voi, hengellisesti sairaita. He ovat loikkineet kaikkialla, seurakunnasta toiseen ja paikasta toiseen, ja yrittäneet löytää rauhan ja yrittäneet selvitä. Näyttää siltä, etteivät he ole onnistuneet siinä. Suo heidän saada tänä iltana ote tästä täällä olevasta Hengestä, ja tulkoot he vedetyksi tuon verisolun sisälle yksin Jumalan kanssa, tulkoon sinetöidyksi sinne, tuon Pyhän Hengen suojakotelon suojaamana. Suo se, Herra.

50 Kun päämme on painettuna, onkohan täällä joku syntinen mies tai nainen, joka nostaisi kätensä ja sanoisi: "Veli Branham, rukoile minun puolestani. Minä haluan tulla tuon verisolun sisälle Herran Jeesuksen kanssa." Jumala sinua siunatkoon ja sinua ja sinua ja sinua. Oi, käsiä nousee joka puolella.

Siis, minun oikealla puolellani, nostaisiko joku kätensä ja sanoisi: "Muista minua." Jumala sinua siunatkoon; Jumala siunatkoon sinua. Joku kylmä ja välinpitämätön, nostaisitko sinä kätesi ja sano: "Veli Branham, minä olen aina halunnut elää todellista, oikeaa kristillistä elämää." Nostaisitko sinä kätesi ja sanoisit: "Rukoile minun puolestani, veli." Oi, Jumala teitä siunatkoon.

51 Nyt, kun päät ovat painettuna, voisitteko olla jokainen kunnioittava, kaikki, jos te uskotte, että Jumala seisoo täällä ja näkee. Minä olen vain teidän veljenne; minä rakastan teitä ja siksi minä olen täällä. Minä en halua saada teitä liittymään johonkin seurakuntaan; minä haluan teidän tulevan tähän, minkä minä tiedän olevan totuus; menkää mihin tahansa seurakuntaan te vain haluatte, mutta minä haluan, että te todella pelastutte. Minä haluan, että te menette sen – tuon suihkeen läpi – ja kun tei-

dät on suljettu sen sisään Jeesuksen Kristuksen kanssa, sillä hän on tehnyt täydelliseksi ikuisiksi ajoiksi ne, jotka ovat tulleet tuon verisuihkeen sisään, Kristuksen ruumiiseen; voisitteko te todella… ne, jotka haluavat rukousta sen puolesta, nousisitteko ylös, joka puolella; syntiset, nousisitteko te hetkeksi muutaman rukouksen sanan ajaksi? Pitäkää kaikki päänne painettuna, paitsi ne, jotka seisovat. Te jotka seisotte, sanokaa: ”Tämän kautta, mitä sanon, minä haluaisin, että Jumala olisi minulle, syntiselle armollinen.” Nousisitteko joka puolella; oikein, juuri noin!

[Olkaa] kaikki rukouksessa, jotka ette ole syntisiä; kaikki uudestisyntyneet kristityt rukouksessa. Jumala teitä siunatkoon. Minä näen iäkkäiden ihmisten nousevan, harmaapäiden; nuorien ihmisten, mustine säihkyvine hiuksineen; pienten lasten; nuorten naisten; iäkkäiden ihmisten kaikkialla ottavan Jeesuksen Kristuksen vastaan omana Vapahtajanaan. Eikö teistä tunnukin siltä, että suuri Pyhä Henki on läsnä ja katselee tätä juuri tällä hetkellä? Hän tietää tämän olevan hänen tahtonsa mukaista.

52 Te, jotka olette nyt vähän haaleita, ettekä ole vielä koskaan elämässänne oikein asettaneet Jeesusta sydämeenne, haluatteko te todella… Uskotteko te, että Jumala kuulee minun rukoukseni sairaitten puolesta; niin varmasti hän kuulee – myös syntisten puolesta. Nousisitteko ylös ja sanoisitte: ”Tämän kautta, Herra Jeesus, sinä tunnet minun sydämeni; minä haluan syntyä uudesti. Minä haluan todella kulkea sinun Poikasi, Herran Jeesuksen veren läpi tänä iltana, ja tulla täytetyksi hänen Hengellään, ja tulla sisään Kristuksen ruumiiseen. Minä tulen tuon verisolun kautta, ja Herra, minä nousen nyt ylös uskon kautta ottaakseni sen vastaan.” Tekisittekö te sen? Nousisitteko seisomaan tällä hetkellä tämän rukouksen ajaksi? Jumala teitä siunatkoon; jääkää vain seisomaan, jokainen.

”Minä otan nyt vastaan sinut, Herra Jeesus.” Usko tulee kuulemisesta, Jumalan sanan kuulemisen kautta. Tämä on Jumalan sanaa, parasta, mitä minä tiedän – tuotuna teille minun kehnolla, vaatimattomalla tavallani: että Jumala rakasti niin maailmaa, että antoi Poikansa, ja hän antoi Poikansa ja hän kuoli Golgatalla, ja hänen ruumiistaan otettiin verta sinun lunastukseksesi, syntinen, että sinut palautettaisiin Jumalan yhteyteen. Jumala teitä siunatkoon!

53 Onko vielä joku, joka haluaisi seistä rukoiltavana tämän valtavan, seisovan, ihmisjoukon kanssa? Yksi vielä, tekisitkö sinä sen, kun meillä on… Siellä; Jumala sinua siunatkoon, veli. Minusta tuntuu, että on vielä

muita; juuri noin, Jumala siunatkoon sinua; Jumala siunatkoon sinua, sisar; Jumala siunatkoon sinua. Juuri noin.

Minä en ole mikään fanaatikko, ihmiset. Minä yritin osoittaa teille, tai tietysti, Jumala on yrittänyt – etten minä ole mikään fanaatikko; mutta minusta tuntuu, että ehkä täällä vielä on muitakin, jotka haluaisivat nousta seisomaan. Älkää… Ehkä sanotte: ”No, olen minä seissyt ennenkin.” Tekisitkö sinä sen vielä kerran? Nouse ylös tämä kerta ja sano: ”Herra, ole minulle armollinen.” Jumala sinua siunatkoon; Jumala sinua siunatkoon. ”Isä, ole nyt armollinen; soisitko sinä sen, Herra?” Seiskää vielä; pysykää vielä seisomassa, missä vain, jotka haluavat tulla muistetuksi rukouksessa nyt, kun me saatamme tämän osuuden kokouksesta loppuun. Seiskää. Selvä, kun teidän päänne ovat painettuna.

54 Meidän hyvä [/kiltti] taivaallinen Isämme; minä rukoilen sinun taivaallista armoasi nyt näille ihmisille, jotka vastaanottivat sinut Pelastajanaan. Oi Jumala, jos sinä voit katsoa tämän yleisön puoleen, ja nähdä ihmisten sairaudet ja – keitä he ovat. Sinä puhut nyt sydämille täällä. Sinä näet, ketkä seisovat, näet ne, joiden pitäisi seistä. Isä, puhuisitko sinä heille sanan? Anna anteeksi heille heidän kaikki syntinsä ja rikkomuksensa. Puhdistakoon sinun rakkaan Poikasi, Herran Jeesuksen Kristuksen veri heidät tällä hetkellä kaikesta vääryydestä, ja tulkoot he nöyrästi ja rakastettavasti pelastetuiksi sinun kunniaksesi.

55 Nyt, päät painettuna, soittakoon urut hetken hiljaisesti erästä laulua.

[Eräs veli laulaa laulun; *Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.*]

Joka puhuu…

[Kun surun viime tuulet ovat puhaltaneet,
joku tulee odottamaan ja näyttämään minulle tien.
Minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin,
minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.
Kun näen pimeyden, hän tulee odottamaan minua;
minun ei tarvitse ylittää Jordania yksin.]

56 Siis te, jotka seisotte, kun laulu on vielä käynnissä, tulisitteko te tänne alttarille hetkeksi rukoiltavaksi? Kaikki, jotka seisovat, siirtykää tänne alttarille hetkeksi, voisitteko te tulla? Teidän uuden elämänne takia, kun laulu soi; tulkaa kunnioittaen, tulkaa tänne alttarin eteen hetkeksi niin me voimme panna kätemme teidän päällenne.

[Veli jatkaa laulua. Nauhassa tyhjä kohta.]

…tälle yleisölle nyt. Minä tarkkailen, kuinka tuo valo liikkuu ihmisten seassa. Mitä se on tekemässä? Tietysti parantaa sairaita, puhuu ihmisten sydämelle. Mitä Hän voisikaan tehdä aivan tällä kerralla, jos seurakunta vain antaisi hänen tehdä. On tullut uusia sen jälkeen, kun minä aloitin puhumisen. Onko vielä muita? Hetkeksi vain muutaman rukouksen sanaa varten. Ihmiset haluavat syntyä uudesti. He haluavat ottaa vastaan rakastettavan Herran Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, Messiaan. No niin.

57 Isä, me rukoilemme nyt, että sinä siunaisit näitä ihmisiä, kun he seisovat kunnioittavina täällä alttarilla ja tunnustavat kaikki vääryytensä ja kiittävät sinua siitä, että annat heille anteeksi. Isä, sinun sanasi velvoittaa sinua. Sinä sanoit: ”Joka tahtoo, tulkoon; tulkoon.” Ja: ”Ei yksikään voi tulla, ellei minun Isäni vedä häntä; ketään, joka tulee minun tyköni, minä en heitä ulos. Minä annan heille iankaikkisen elämän ja herätän heidät kuolleista viimeisenä päivänä.” Sinun sanasi puhuu tällä tavalla, Isä. Minä tiedän, että sinä olet antanut iankaikkisen elämän, ja me olemme siitä sinulle kiitollisia.

Nyt Isä, liiku yleisössä, kun meidän veljemme laulaa ja ihmiset rukoilevat; Jeesuksen nimessä.

Olkaa rukouksessa, kun veli laulaa seuraavan säkeistön.